روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR
پنجشنبه | ۲ اسفند ۱۴۰۳ | ۲۱ شعبان ۱۴۴۶ | ۲۰ فوریه ۲۰۲۵ | سال هفدهم | شماره ۴۲۶۰ | ۸ صفحه | ۵۰۰۰ تومان
۱۱۹۰ سال و ۱۶۱ روز گذشت
VATAN-E-EMROOZ | VOL.17 | NO.4260 | THU.FEB.20, 2025 | ISSN:2008-2886

رستگاری در قطر

استقلال با بردن الریان
اعتبار فوتبال باشگاهی ایران را حفظ کرد

صفحه ۶

آوای والی

بررسی وضعیت امروز دوبله ایران
به بهانه درگذشت ایرج رضایی و منوچهر والی‌زاده

صفحه ۸

عکس: Bloomberg

حملات تند ترامپ به زلنسکی پس از مذاکره آمریکا و روسیه بر سر تقسیم اوکراین
زلنسکی چگونه کشورش را به میدان زدوبند آمریکا و روسیه تبدیل کرد

عبرت شد

یادداشت
ثمانه اکوان

۴ روز دیگر، سومین سالگرد جنگ اوکراین و روسیه است؛ جنگی که به دلیل نگرانی‌های امنیتی روسیه از اقدامات غرب در اوکراین و کارخانه‌های تولید سلاح شیمیایی در این کشور آغاز شد و حالا به نظر می‌رسد در نهایت به سمت تقسیم شدن بین ۲ قدرت شرقی و غربی یعنی روسیه و آمریکا پیش می‌رود. اوکراین این روزها نه‌تنها توان دفاع از خود را ندارد، بلکه حتی در مذاکرات تعیین سرنوشش نیز مشارکت داده نمی‌شود؛ یک وضعیت عبرت‌انگیز. ۳ سال پیش، ۲۴ فوریه ۲۰۲۰، حملات به استان‌های شرقی، جنوبی و جنوب شرقی اوکراین به دستور پوتین آغاز شد و حالا حدود ۲۰ درصد خاک این کشور در تصرف روس‌ها قرار دارد. در همین حین، دولت زلنسکی با اعتماد به نفسی که از دریافت سلاح‌های آمریکایی و اروپایی گرفته بود و با مخالفت دولت بایدن، بارها درخواست مذاکره برای پایان جنگ را نپذیرفت. اتحادیه اروپایی با کمک و همراهی دولت بایدن در آمریکا در طول این ۳ سال، تحریم‌های گسترده‌ای را علیه مسکو اعمال کرد و با ارسال سلاح به کی‌یف، اوکراین را به زمین نبرد نیابتی غرب با روسیه تبدیل کرد. در این میان میلیون‌ها کشته بر جا ماند و بسیاری از زیرساخت‌های اوکراین از بین رفت و بعد از ۳ سال، حالا نمایندگان واشنگتن و مسکو با حضور در ریاض عربستان، بدون اینکه نماینده‌ای از اتحادیه اروپایی یا دولت اوکراین حضور داشته باشد، درباره شرایط پایان جنگ و تقسیم غنائم جنگی با یکدیگر مذاکره می‌کنند؛ مساله‌ای که با عصبانیت و خشم شدید کی‌یف و شخص زلنسکی روبه‌رو شده است، البته عصبانیتی از سر ناتوانی!

واشنگتن و مسکو در ریاض نشستند و درباره تقسیم اوکراین مذاکره کردند. کاری شبیه آنچه پس از جنگ جهانی دوم کردند و بخشی از شرق اروپا را روس‌ها برداشتند. این بار اگرچه کیک کوچک‌تر شده است ولی در قرن ۲۱ دارد چنین اتفاقی می‌افتد. روسیه و آمریکا نشستند و درباره یک کشور ثالث تصمیم گرفتند. بدون آنکه نماینده آن کشور را به این مذاکره راه بدهند. ظاهرا نتیجه مذاکره هم این شده است که ۲۰ درصد خاک اوکراین را روس‌ها بردارند و نیمی از معادن اوکراین را آمریکا!

این بلایی است که زلنسکی بر سر اوکراین آورده است یا شاید هم دقیق‌تر این است که بگوییم آمریکا بر سر اوکراین آورده است.

■ تحقیر زلنسکی

آمریکا با یک انتخابات و تغییر رئیس‌جمهور، سیاست خود در قبال اوکراین را تغییر داد و دیگر حاضر نیست منابع خود را برای ادامه جنگ در اختیار زلنسکی قرار دهد. ترامپ معتقد است تاکنون ۳۵۰ میلیارد دلار تسلیحات و منابع مالی در اختیار کی‌یف قرار گرفته است. رسانه‌های غربی اما معتقدند این میزان ۳۲۰ میلیارد دلار است و زلنسکی در همین حال بارها ادعا کرده است تقریبا به یک‌پنجم از این منابع دسترسی پیدا کرده و معلوم نیست باقی این تسلیحات کجا رفته است. سایت «کی‌یف ایندیپندنت» به نقل از زلنسکی نوشته تنها ۱۰۰ میلیارد دلار در طول این سال‌ها به اوکراین کمک تسلیحاتی و مالی شده است. این سایت در ادامه نوشته است «هزینه جنگ تا حدود ۳۲۰ میلیارد دلار بوده است که حدود ۲۰۰ میلیارد دلار آن را آمریکا و کشورهای اروپایی تأمین کرده‌اند و ۱۲۰ میلیارد دلار آن را مردم اوکراین تأمین کرده‌اند». ترامپ همین مساله را دستمایه قرار داده تا زلنسکی را تحقیر کند و گفته است او رئیس‌جمهوری است که نمی‌داند نیمی از کمک‌های آمریکا کجا رفته است. او پیش از این نیز دولت کی‌یف را دولتی فاسد خوانده بود. زلنسکی در مصاحبه‌ای اعلام کرده اخیرا دیگر موشک برای سامانه‌های پدافندی پاتریوت نیز در اختیار ندارد. او در گفت‌وگوی خود گفته است: «ساعت ۵ صبح فرمانده ارتش با من تماس می‌گیرد و می‌گوید ما هیچ موشکی برای سامانه‌های پاتریوت محافظ کی‌یف نداریم. او به من گفت در حال حاضر ۸ موشک روسی به شهر نزدیک می‌شود اما ما موشک پدافندی نداریم». زلنسکی در حالی هنوز در حال التماس و درخواست برای گرفتن سلاح‌های بیشتر از غرب است که آمریکا و مسکو در مذاکرات ریاض هر دو به چیزی که از این جنگ می‌خواسته‌اند رسیده‌اند. ترامپ گفته بود خواهان دسترسی داشتن به ۵۰ درصد از منابع و معادن عناصر کمیاب اوکراین است و کی‌یف باید کمک‌های آمریکا را که در حدود ۳۵۰ میلیارد دلار بوده، حالا با پرداخت ۵۰۰ میلیارد دلار جبران کند یا منابع و معادن خود را در اختیار آمریکا قرار دهد. روسیه نیز از نتیجه مذاکرات عربستان راضی است. اراضی‌ای که روس‌ها در این ۳ سال اشغال کرده‌اند حالا ظاهرا قرار است ضمیمه خاک روسیه شود؛ چیزی حدود ۲۰ درصد خاک اوکراین، البته اوکراین قدیم! پوتین رئیس‌جمهور روسیه بر همین اساس روز گذشته در گفت‌وگویی، نتایج مذاکرات در ریاض درباره اوکراین را مثبت ارزیابی کرد و گفت: «بدون افزایش اعتماد بین روسیه و ایالات متحده، بحران اوکراین نمی‌تواند حل شود. جلسه روسی - آمریکایی در ریاض برای افزایش اعتماد بود». او همچنین تأکید کرد روسیه آماده بازگشت به میز مذاکرات درباره اوکراین است. سخنگوی کاخ سفید نیز مذاکرات ریاض را گامی بسیار بزرگ در مسیر پایان بخشیدن به جنگ اوکراین دانست. به گزارش الجزیره، ترامپ هم درباره مذاکرات جاری میان مقامات آمریکایی و روسی در ریاض مدعی شد: مذاکرات در عربستان سعودی درباره پایان دادن به جنگ اوکراین بسیار خوب بود. ما قصد نداریم نیروهای آمریکایی را در اوکراین مستقر کنیم. این موضوع مربوط به اروپایی‌هاست. اگر نیروهای حافظ صلح اروپایی در اوکراین مستقر شوند، اشکالی ندارد. او که در ویلای شخصی خود، مارالاگو، با خبرنگاران صحبت می‌کرد بار دیگر مدعی شد اگر رئیس‌جمهور بود این جنگ هرگز اتفاق نمی‌افتاد و در پاسخ به سوال خبرنگار بی‌بی‌سی که پرسید: آیا پیامی برای اوکراینی‌ها که ممکن است احساس کنند غیبت‌شان در مذاکرات خیانتی به آنها بوده دارید؟ گفت: «من خیلی مایوسم. شنیده‌ام که ناراحت هستند که جایی پشت میز (مذاکره) نداشته‌اند. خب! برای ۳ سال داشتند و برای مدتی طولانی هم قبل از آن». وی اضافه کرد: «خیلی راحت می‌شد آن را حل کرد».

ترامپ در ادامه گفت: زلنسکی رئیس‌جمهوری کاملا بی‌کفایت است و سخنان احمقانه‌ای می‌گوید. رهبری او باعث ادامه جنگ شده است. وی مدعی شد زلنسکی در اوکراین تنها ۴ درصد محبوبیت دارد و با دیکتاتورخطاب کردن زلنسکی اضافه کرد: «در اوکراین انتخاباتی برگزار نشده است، بلکه حکومت نظامی اعمال شده و محبوبیت زلنسکی کاهش یافته و کشورش ویران شده است. ترامپ با تأکید بر اینکه جنگ اوکراین جنگی «بیهوده» بود و نباید رخ می‌داد، اظهار داشت: روسیه می‌خواهد به این وحشیگری در اوکراین خاتمه دهد، اگر روسیه می‌خواست، می‌توانست کی‌یف را کاملا ویران کند اما این کار را نکرد». وی در ادامه افزود: هزاران سرباز در اوکراین کشته می‌شوند، جنگ اوکراین می‌تواند به جنگ سوم جهانی منجر شود، شهرهایی در اوکراین وجود دارد که شبیه غزه هستند و هیچ ساختمان سالمی در آنها وجود ندارد.

به گزارش نیویورک‌تایمز، ترامپ همچنین در صحبت‌های خود، اوکراین را آغازگر جنگ خطاب کرد که با واکنش شدید رسانه‌های اروپایی همراه شد. زلنسکی اما با وجود عصبانیت از تمام مواضعی که تاکنون ترامپ علیه او داشته و برگزاری نشست ریاض بدون حضور نماینده‌ای از اروپا یا اوکراین، تلاش کرد موضع محتاطانه‌ای علیه ترامپ داشته باشد. وی معتقد است ترامپ تحت تأثیر اطلاعات گمراه‌کننده روسیه قرار گرفته است که چنین مواضعی دارد. زلنسکی در عین حال افزود: فکر می‌کنم ایالات متحده آمریکا امروز به پوتین کمک می‌کند تا از سال‌های انزوا خارج شود.

به گزارش سی‌ان‌بی‌سی، زلنسکی همچنین معتقد است درخواست واشنگتن برای بازگرداندن ۵۰۰ میلیارد دلار به عنوان فلزات از اوکراین یک حرف جدی نیست. وی همچنین خاطرنشان کرد: «کشورم را نمی‌فروشم!»

زلنسکی در حالی تاکید کرده است توافق آمریکا و روسیه برای تقسیم اوکراین را نمی‌پذیرد که ناظران بیرونی برای این مواضع اعتبار چندانی قائل نیستند. زلنسکی قبل از آنکه وارد جنگ با روسیه شود، استقلال کشورش را به آمریکا فروخته بود و اوکراین را به زمین جنگ نیابتی آمریکا علیه روسیه تبدیل کرده بود، بنابراین اکنون با تکیه بر چه قدرتی می‌تواند از ایستادگی مقابل تصمیم آمریکا بگوید؟ اروپایی‌ها نیز می‌دانند نپذیرفتن تصمیم ترامپ درباره اوکراین یعنی شکاف بزرگ در ۲ سوی آتلانتیک؛ امری که محال نیست اما نیاز به تصمیم سخت اروپا دارد.

■ نابودی اوکراین، نگرانی اروپا

اروپا در این میان اما با بهت و حیرت و گاهی نیز با اشک و حسرت در حال تماشای سرنوشتی است که برای کی‌یف رقم خورده است. مکرون که پیش از این در دوره اول ریاست‌جمهوری ترامپ نیز از اروپا خواسته بود فکری به حال تأمین امنیت خودش کند و خواستار تشکیل ناتو اروپایی شده بود، این بار نیز روز گذشته جلسه‌ای را با تعداد محدودی از سران کشورهای اروپایی در کاخ الیزه برگزار کرد تا به بیان نگرانی‌های‌شان پرداخته و در عین حال راه‌حلی برای برخورد با دولت آمریکا پیدا کنند. رسانه‌های آمریکایی این نشست را بی‌نتیجه و رهبران اروپایی را بلاتکلیف خواندند. خبرگزاری آسوشیتدپرس نیز خبر داد سوال اصلی این نشست این بود: آیا اروپا می‌تواند امنیت خود را تأمین کند یا باید در انتظار نتیجه نهایی مذاکرات آمریکا و روسیه باقی بماند؟ با این حال رهبران کشورهای اروپایی نتوانستند به این سوال پاسخی دهند و ظاهرا در بین خود نیز دچار تشتت بوده‌اند. بر اساس گزارش آسوشیتدپرس، برخی کشورهای اروپایی فکر می‌کنند سوال فرانسه در جهت رساندن مکرون به رهبری اروپاست که مطمئنا با واکنش منفی آلمان و برخی دیگر از کشورهای اروپایی مواجه می‌شود اما در نهایت فرانسه تنها قدرت اتمی اتحادیه اروپایی است و اگر قرار باشد کشوری دم از امنیت بزند، این فرانسه است که باید برای ائتلاف اروپا بدون آمریکا رهبری این قاره را بر عهده بگیرد.

■ از تسلیم اتمی تا تحقیر ملی

در روزهای ابتدایی جنگ، زلنسکی اعتراف کرده بود اگر اوکراین تسلیحات هسته‌ای خود را کنار نمی‌گذاشت، هیچ کشوری جرأت نمی‌کرد به آن حمله نظامی کند. او بار دیگر در مصاحبه‌ای در روز ۹ بهمن‌ماه نیز بیان کرد توافقنامه بوداپست، یک اقدام «کاملا احمقانه، غیرمنطقی و بسیار غیرمسؤولانه بوده است». تفاهمنامه بوداپست توافقی میان اوکراین، روسیه، ایالات متحده و بریتانیا در سال ۱۹۹۴ بود که بر اساس آن، اوکراین تسلیحات هسته‌ای خود را که از زمان اتحاد جماهیر شوروی بر جا مانده بود، کنار گذاشت و در مقابل، این کشورها تضمین امنیت، حاکمیت و تمامیت ارضی اوکراین را پذیرفتند.

زلنسکی گفته بود: «در آن زمان سیاستمداران آمریکا و روسیه متحد شده و اوکراین را مجبور به کنار گذاشتن تسلیحات هسته‌ای کردند اما حداقل باید چیزی در ازای آن دریافت می‌کردیم».

از نظر وی، تضمین اصلی، عضویت اوکراین در ناتو بود؛ مساله‌ای که هنوز هم محل بحث بسیاری است و نه آمریکا و نه اتحادیه اروپایی، هیچ‌کدام عضویت اوکراین را تا امروز در این اتحاد نظامی نپذیرفته‌اند. حداقل تا این جای کار، آمریکای ترامپ و کشورهای اروپایی عضو ناتو با یکدیگر هم‌عقیده هستند که اگر اوکراین قصد عضویت در ناتو را دارد، باید فکر بخشیدن ۲۰ درصد از اراضی اشغالی خود به روسیه باشد. با این حال بعد از این نیز عضویت در ناتو حتمی نخواهد بود. سرنوشت عجیب و تلخ اوکراین و تبدیل شدن آن به زمین نبرد نیابتی بین قدرت‌های غرب و شرق، بار دیگر ضرورت توجه به توان دفاعی و نظامی داخلی را در بین کشورهای دنیا مطرح کرده است. کشوری که زمانی در حال تبدیل شدن به قدرت اتمی بود و آن را برای خوشایند غرب، در ازای تضمین امنیتی به آنها واگذار کرد، حالا باید در حال التماس برای دریافت تسلیحات غربی، به فکر گذشتن از ۲۰ درصد از وسعت سرزمینی‌اش باشد و در عین حال منابع کمیاب معدنی خود را نیز برای دوره‌ای نامعلوم به آمریکا واگذار کند! اوکراین از هم اینک بین غرب و شرق تقسیم شده و در عین حال به اندازه‌ای تحقیر شده که در هیچ‌کدام از جلسات مذاکره برای تعیین سرنوشتش حضور ندارد.

تیترهای امروز

رهبر انقلاب در دیدار امیر قطر: گسترش روابط با همسایگان، سیاست قطعی ایران است

وظایف همسایگی

■ مسائل مبهم و حل نشده‌ای همچون بازگرداندن مطالبات ایران که از کره‌جنوبی به قطر منتقل شد، باقی است

صفحه ۲

رئیس‌جمهور در دفاع از همتی به ساختمان وزارت اقتصاد رفت

دفاع دلاری

صفحه ۳

«وطن امروز» گزارش می‌دهد؛ صهیونیست‌ها به شهرک‌های مرزی با لبنان بازنمی‌گردند

همان‌که «سید» گفت

صفحه ۷

تهدید مذاکره، تهدید تحریم

نگاه
فرهاد پاشاوند

مذاکره با آمریکا نه‌تنها راه‌حلی برای حل مشکلات ایران نیست، بلکه به ابزاری برای افزایش فشارهای امنیتی، اقتصادی و سیاسی تبدیل می‌شود. ایالات متحده همواره از مذاکرات به عنوان یک ابزار تاکتیکی برای اعمال فشار، ایجاد دوقطبی‌های داخلی و تحمیل شرایط یک‌جانبه استفاده کرده است. این تکنیک‌ها، بویژه در زمینه‌های هسته‌ای، سیاسی و امنیتی، به منظور جمع‌آوری اطلاعات راهبردی، تضعیف قدرت ایران و ایجاد بی‌ثباتی داخلی طراحی شده‌اند. تجربه تاریخی مذاکرات هسته‌ای، بویژه توافق برجام نشان می‌دهد ایران با امتیازدهی‌های گسترده تلاش کرد به توافق برسد اما طرف آمریکایی بدون تحمل هیچ هزینه‌ای از توافق خارج شد و تحریم‌های جدیدی علیه کشور اعمال کرد. این واقعیت به وضوح نشان می‌دهد مذاکره با آمریکا نه‌تنها فشارها را کاهش نمی‌دهد، بلکه زمینه‌ساز تشدید آنها و تحمیل شرایط نامساعد خواهد بود. آمریکا در مذاکرات از مجموعه‌ای از تکنیک‌های امنیتی و دیپلماتیک بهره می‌برد که هدف اصلی آنها نه‌تنها تحمیل شروط خود بر ایران، بلکه استفاده از موقعیت کشور برای دستیابی به اهداف راهبردی در سطح جهانی است. یکی از مهم‌ترین این تکنیک‌ها، ایجاد دوقطبی‌های داخلی و تفرقه‌افکنی میان نخبگان ایران است. ایالات متحده با اعمال فشارهای اقتصادی، سیاسی و رسانه‌ای، فضای بی‌اعتمادی و عدم‌اطمینان در داخل کشور ایجاد می‌کند که می‌تواند شکاف‌هایی در میان گروه‌های سیاسی و نهادهای امنیتی ایران پدید آورد و قدرت تصمیم‌گیری را تضعیف کند. علاوه بر این، آمریکا از مذاکرات به عنوان ابزاری برای جمع‌آوری اطلاعات راهبردی استفاده می‌کند. در جریان این مذاکرات، ایالات متحده می‌تواند به اطلاعات حساس از توانمندی‌های هسته‌ای، زیرساخت‌های اقتصادی، سیاست‌های کلان و شکاف‌های داخلی ایران دست یابد و از آنها برای طراحی فشارهای هدفمند و تحریم‌های دقیق‌تر استفاده کند. این اطلاعات در نهایت منجر به تضعیف قدرت اقتصادی و امنیتی ایران می‌شود. در کنار این، آمریکا با استفاده از تهدیدات نظامی، تحریم‌های اقتصادی و دیپلماسی چندجانبه، ایران را در موقعیت انزوای بین‌المللی قرار می‌دهد تا شرایطی ایجاد کند که کشور را مجبور به پذیرش شروط یک‌جانبه کند. علاوه بر فشارهای اقتصادی و نظامی، ایالات متحده به طور مداوم از ابزارهای سایبری و جنگ شناختی بهره می‌برد تا زیرساخت‌های حیاتی ایران را هدف قرار دهد، اطلاعات نادرست منتشر کند و احتمال وقوع شورش در داخل کشور را تقویت کند.

ادامه در صفحه ۷

کامبک مقاومت از نوکمپ تا غزه

یادداشت روز
محمد رستم‌پور

«کامبک رئال مقابل سیتی»، «کامبک لیورپول مقابل بارسا»، «کامبک بارسا به پاریس»؛ اینها پیشنهادات گوگل بود وقتی واژه «کامبک» را جست‌وجو کردم. اولی همین هفته پیش اتفاق افتاد؛ وقتی رئال‌مادرید در دقیقه ۹۲ گل سوم را زد و توانست بازی رفت مقابل منچسترسیتی را ببرد. سومی اما جنجالی‌تر از همه نتایج است. هجدهم اسفند ۱۳۹۵ در نوکمپ بارسلون؛ جایی که تیم اسپانیایی بارسلونا در دور رفت یک‌هشتم نهایی مقابل پاری‌سن‌ژرمن آماده آن روزها در دیدار رفت ۴ تایی شده بود اما در بازی برگشت ۶ گل زد و در مجموع با نتیجه ۵ - ۶ پاری‌سن‌ژرمن را شکست داد و به مرحله یک‌چهارم نهایی راه یافت. یکی دیگر از نتایجی که گوگل برایم آورده، کامبک (Comeback) به معنی بازگشت را اینطور توضیح داده: «در مسابقات ورزشی یعنی برگشتن از موقعیت شکست به موقعیت پیروزی». از نهم مرداد ۱۴۰۳ تا ۳۰ بهمن همین امسال، تنها ۶ ماه و ۲۳ روز گذشته؛ از روزی که «زیاد النخاله» دبیرکل جنبش جهاد اسلامی فلسطین در کنار «اسماعیل هنیه» رئیس دفتر سیاسی حماس، در دیدار با رهبر انقلاب از تثبیت پیروزی مردم مقاوم فلسطین گفتند؛ پس از ۳۰۰ روز نبرد نابرابر با دشمن صهیونی که هیچ حد و مرزی برای کشتار و جنایت در غزه ۳۶۵ کیلومترمربعی نداشت. ۱۵ ساعت بعد اسماعیل هنیه ترور شد و به شهادت رسید؛ در اقامتگاه سری‌اش در شمال تهران و به شکلی مرموز و عجیب که دست برتر اسرائیل را در جنگ اطلاعاتی فناورانه نشان می‌داد. یک ماه و ۲۸ روز بعد، یعنی ششم مهر، سیدحسن نصرالله، دبیرکل حکیم، شجاع و بانفوذ حزب‌الله لبنان با به‌کارگیری ۸۵ تن بمب آمریکایی BLU-۱۰۹، ساخته شرکت «جنرال داینامیکس» به شهادت رسید. ۱۹ روز بعد هم یحیی سنوار، روی زمین، وسط میدان نبرد، دوشادوش باقی رزمندگان فلسطینی، در یک عملیات ترکیبی ارتش اسرائیل به شهادت رسید. اندک‌اندک تردیدها جان گرفت، صداها لرزید، شعارها ضعیف شد و هیمنه و خشم توفانی که نیروهای مقاومت در فلسطین و لبنان و یمن و سوریه علیه طراحی و نقشه اسرائیل داشتند، کمرنگ شد. نقطه عطف دراماتیک جنگ از نظر آسوشیتدپرس رقم خورده بود. «برایان کارتر» کارشناس موسسه مطالعات جنگ (ISW) که یک اندیشکده آمریکایی است، نوشت «حماس هنوز فرماندهان توانمندی دارد» اما آزادی اسرای اسرائیلی را هم بعید دانست. ۱۸ آذر ماه با سقوط بشار اسد در سوریه و حاکمیت گروهی که هیچ تقابل و تعارضی با رژیم صهیونیستی نداشته و ندارند، اوضاع تیره‌تر از هر زمان دیگر به نظر رسید. تحلیلگران در این باره بحث می‌کردند که پایان دادن به مقاومت یا به تعبیر خودشان «finishing the job» باید از یمن آغاز شود یا عراق؟ برخی رسانه‌ها مثل نیویورک‌تایمز از پدیده‌ای به نام «ایران ضعیف» رونمایی کردند اما فارن‌پالیسی نوشت «ایران ضعیف شده ولی نه آنقدر که براحتی تحت حمله قرار بگیرد». نور اندک اندک آشکار شد. نتانیاهو به در بسته خورده بود. با کشتار چیزی حل نمی‌شد؛ نه اثری از اسرا بود و نه ردی از شبکه تونل‌های زیرزمینی حماس. ۱۶ ماه جنگ، هیچ‌کدام از اهداف نتانیاهو را محقق نکرد. درز اطلاعاتی دفتر نخست‌وزیر، اخراج یوآو گالانت، وزیر جنگ کابینه و حملات ویرانگر یمنی‌ها به قلب تل‌آویو و اندکی بعد، اعتراف صهیونیست‌ها به وجود ۲۳ هزار نیروی حماس، به‌رغم استفاده از ماشین‌ها و سامانه‌های هوش مصنوعی در هدف‌گیری مبارزان احتمالی و مرتبطان آنها در ساختمان‌های ویران شده غزه، ورق را برگرداند. آتش‌بس با تحمیل شرایط حماس و بر اساس همان پیش‌نویس ۷ ماه پیش که اسرائیل زیر بار آن نرفته بود، فرا رسید. ساعتی از اعلام آتش‌بس نگذشته بود که در قلب غزه ویران، جوانان فلسطینی حلقه شادی تشکیل دادند و فریاد زدند «احنا رجال محمد ضیف» (ما همه یاران محمد ضیف هستیم). انتشار اسامی اسرای فلسطینی که هیچ‌یک امید نجات نداشتند و همگی برای سالیان فراوان پشت میله‌های زندان‌های رژیم صهیونیستی، حبس‌های زجرآوری را تحمل کرده بودند، خشم سیاسیون و رسانه‌های اسرائیل را در پی داشت. یک خبرنگار اسرائیلی نوشت: «هنیه، ضیف، سنوار و عاروری همه در زندان اسرائیل بودند و آزاد شدند». پایگاه خبری اسرائیل‌هیوم که افراطی‌ترین رسانه راست‌گرای صهیونیست‌هاست نیز نوشت: «اسرائیل پیروزی مطلق را با شکست تمام‌عیار عوض کرد». در تمام روزها و شب‌های پس از شهادت اسماعیل هنیه، سیدحسن نصرالله و یحیی سنوار، پرسشی که بر همه رخدادها سایه انداخته بود، سنگین‌تر شد: «آیا می‌ارزید؟» دیروز ارتش اسرائیل از آخرین مواضع خود از جنوب لبنان عقب‌نشینی کرد؛ از «عدیسه» و «کفرکلا» و شنبه، هفتمین تبادل اسرا در نخستین مرحله آتش‌بس اتفاق خواهد افتاد و تعداد اسرای آزاد شده فلسطینی به ۱۱۳۵ نفر خواهد رسید.

ادامه در صفحه ۶